

[Miljøministeren]

tober 1974. Støtteloven skal lette overgangen for de virksomheder, der har eksisteret ved miljølovens ikrafttræden, og som derfor ikke havde mulighed for at tage højde for de nye miljøkrav i etableringsfasen.

Om den konkrete sag, som hr. Askjær Jørgensen har nævnt, vil jeg da gerne sige, at der i de mange sager, man behandler, naturligvis nok vil være sager, som hr. Askjær Jørgensen eller fremskridtspartiet ikke er enige i, men når det gælder sagen fra Brande vedrørende andelskartoffelfabrikken Midtjylland, har jeg fået oplyst, at virksomheden i dag har tilladelse til at udsprøjte sit spildevand, frugtsaften, på et nærliggende areal. Denne tilladelse er ikke tilbagekaldt, og virksomheden kan derfor lovligt fortsætte sin produktion.

Det, miljøstyrelsen i sin afgørelse af den 2. maj 1978 har afslået, er en ansøgning om at udsprøjte frugtsaften på et andet areal. Man ved, at denne saft bl. a. består af kvælstof, fosfor og kalium, og at man vil udsprøjte den på et andet område, hvor der er en risiko for grundvandsforurening, i hvilken forbindelse det kan fremhæves, at der i området er 7 ejendomme med egne borer og brønde, hvis vand i dag anvendes til husholdningsbrug. Det giver en noget anden begrundelse end den, hr. Askjær Jørgensen nævner her. Nu er miljøstyrelsens afgørelse indbragt for miljøankenævnet, som er den øverste administrative instans i sagen.

Jeg skal til sidst blot sige, at hensynet til beskæftigelsen indgår i den samfundsmæssige afvejning, men jeg går da ud fra, at når hr. Askjær Jørgensen i dag i Børsen spørger, om vi elsker miljøet, så er hr. Askjær Jørgensen også enig i, at hensynet til beskæftigelsen alene ikke altid skal være udslagsgivende ved afgørelser i miljøsager. Miljøbeskyttelsesloven skal jo først og fremmest beskytte vores miljø, og det ville stride imod loven, hvis et enkelt hensyn skulle have hovedvægten.

Askjær Jørgensen (FP):

Ja, så gik det jo, som jeg havde befrygtet, at miljøministeren nøjedes med at fortælle, hvad der står i miljøloven, i formålsparagrafen, og hvad man har tænkt sig med miljøloven. Det, vi anfører, og det, vi er beklemmet over, er jo, at man ikke administrerer miljø-

loven efter de hensyn, som man påberåber sig at tage.

I den konkrete sag ligger det således, at jeg er fuldt orienteret om, at man ikke har fået tilbagekaldt den udsprøjtningstilladelse, man har på de 25-26 ha. Men se, rundt om de 25-26 ha er der brønde og vandboringer. Når man har en udsprøjtning på et areal på 25-26 ha og kommer og vil flytte den ud på et område på 257 ha, så er det da i allerhøjeste grad en miljøforbedring. Når man sprøjter 80 mm ud om året i stedet for 800 mm, så er der da langt mindre risiko for nedsvivning. Hvis miljøstyrelsen f. eks. havde sagt, at den afgørelse, der var truffet i Ringkøbing amtsråd, var god nok, lige bortset fra at man skulle lægge en vandforsyningsledning til de 7 ejendomme eller de 10 ejendomme i den samme grøft, når man graver pumpeledningen ned, så havde miljøstyrelsen vist sig positiv, så havde den sagt noget konstruktivt.

Jeg er vidende om, at der har været folk ovre og se på sagen, men man kunne måske have antydnet lidt om, hvordan det skulle løses. Hvis man nu havde sagt som så: ja men vi er lidt beklemte ved det, vi tror ikke rigtig på det, Store-Jyndevad er kommet til, der skal måske et lidt større areal til, hvis man nu havde sagt: vi er glade ved, at de i stedet for at bruge 25 ha, som de har gjort hidindtil, nu vil fordele det på et 10 gange så stort areal, vi mener dog, at endemålet må være, at man kommer op på 300, 400 eller 500 ha, så havde man vist sig positiv. Hvis nu man fra miljøstyrelsens side havde ændret det dertil, at man havde sagt: de 257 ha lader vi passere i f. eks. 5 år, men så skal I være forpligtet til hvert år at inddrage yderligere 50 ha eller noget lignende, så havde det været noget konstruktivt fra miljøstyrelsen, man var endt med. Så havde man fulgt den linje, som man forsøger at følge i erhvervsudvalget, ligesom at være konstruktiv over for erhvervslivet.

Når nu ministeren påberåber sig, at man tager erhvervshensyn, er jeg altså nødt til at tage fat på og bede ministeren kommentere, hvad Haldor Topsøe udtalte i Ingeniørens Ugeblad den 19. maj 1978. Jeg går ud fra, at en stor del af tingets medlemmer har læst det ganske udmærkede blad, men for god ordens skyld tillader jeg mig at læse et lille stykke. Haldor Topsøe tror jeg ikke jeg behøver at præsentere nærmere, jeg tror, det er de fleste